

ZLATKO ŠEŠELJ

Klasična gimnazija — ponovo pod svojim imenom

Od svog je osnutka daleke 1607. godine Gornjogradska gimnazija mnogo puta u svojoj povijesti mijenjala ime, ali sadržaj — čud — nikada. Od Gornjogradske je gimnazije nastala Akademija, pa Velika gimnazija (koja će u raznim režimima, osim u ovome posljednjemu, ponijeti imena Ujedinitelja i sličnih), dok se nije ustalio naziv Klasična gimnazija. Pod tim je nazivom gimnazija postojala sve do zlosretne Šušarove reforme u kojoj se i ona, da bi se zatro pojam gimnazije, morala naći u okviru kakvog Obrazovnog centra. Izlaz je nađen u braku s jezičnim gimnazijama koje su se našle u sličnoj situaciji i sa sličnim problemima. I tako je godine 1978. startao Obrazovni centar za jezike koji je naslijedio od svojih sastavnica i sve pozitivne i negativne konotacije. Mora se priznati da je onih prvih bilo daleko više i da je Obrazovni centar za jezike postao jedna od najboljih ne samo zagrebačkih već i hrvatskih srednjih škola. Optuživan za elitizam i koješta drugo u vremenu nesklonome znanju i sposobnostima Obrazovni centar za jezike i dalje je, na svoj vlastiti rizik, njegovao i jedno i drugo jer su njegovi djelatnici bili svjesni privremenosti nametnutih rješenja školstvu. Bez obzira što se ime Klasične gimnazije na neko vrijeme ugasio, ona je u Obrazovnom centru za jezike nastavila svoj plodonosan vijek zadržavši program predreformske Klasične gimnazije u klasičnim odjeljenjima Centra. I u trenucima kad se Obrazovni centar za jezike gasi, treba naglasiti da je zasluga profesora predreformske Klasične gimnazije, ali i novopridošlih mladih profesorskih snaga, da se ideja i sadržaj klasičnog obrazovanja održao, i u tom održavanju je Obrazovni centar za jezike obavio častan zadatak.

Već 1987. godine, nakon kraha u praksi i lavine kritika upućenih na račun obrazovnog sistema, postalo je jasno da je uklanjanje ruševina reformiranog školstva samo pitanje vremena. U nekoliko sljedećih godina, koje se poklapaju s dolaskom prof. dr. Milivoja Solara na mjesto predsjednika Republičkog komiteta za prosvjetu i kulturu, učinjen je u tom pravcu golem korak (koji se danas, nažalost, nedovoljno spoznaje), a novi se republički resorni ministar posvetio zadatku obnove kvalitetnog školstva. Velika rasprava vođena je o toj temi, no profesoru Solaru nije bilo suđeno da sudjeluje u okončanju ovog djela. Ipak, povijesti radi, treba reći da su temelji novoga položeni upravo za njegova mandata.

Godina 1991. bit će u povijesti ovog najstarijeg obrazovnog zavoda na jugu Evrope zabilježena kao godina njegova ponovnog pojavljivanja pod vlastitim imenom Klasične gimnazije koje će, vjerujemo, opravdati predani rad generacija profesora i učenika u gotovo četiri stoljeća dugoj tradiciji.